

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av universitetslagen och yrkeshögskolelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att universitetslagen och yrkeshögskolelagen ändras så att det blir möjligt för högskolorna att ordna examensinriktad uppdragsutbildning som riktar sig till utlandet. Till begreppet uppdragsutbildning skall höra att den ordnas för en grupp och inte för enskilda studerande. Utbildningen kan beställas av en privaträttslig

eller offentligrättslig juridisk person. Uppdragsutbildning skall kunna ordnas endast för personer som inte är medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2008.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Enligt 8 § 1 mom. i universitetslagen (645/1997) är den undervisning som leder till högskoleexamen avgiftsfri för de studerande. Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas däremot lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) på den öppna universitetsundervisningen och fortbildningen. Fortbildningen prissätts på företagsekonomiska grunder. Enligt 26 § i yrkeshögskolelagen (351/2003) är undervisning som leder till yrkeshögskoleexamen och högre yrkeshögskoleexamen avgiftsfri för de studerande. Avgifter kan tas ut i annan undervisning. Universiteten och yrkeshögskolorna kan sälja utbildning som inte leder till examen till såväl inhemska som utländska kunder. Bestämmelserna i universitetslagen och yrkeshögskolelagen har däremot ansetts förhindra försäljning av examensinriktad utbildning riktad till en viss grupp av studerande.

Det finns efterfrågan på avgiftsbelagd export av den examensinriktade utbildning som de finländska universiteten och yrkeshögskolorna ger (Promemoria från arbetsgruppen

som har utrett möjligheterna att ta ut avgifter av utländska examensstuderande för studier vid högskolor, Undervisningsministeriets arbetsgruppspromemorior och utredningar 2005:48). Högskolorna tror att uppdragsutbildningen kunde föra med sig lönsamma inkomstkällor och å andra sidan göra det möjligt för dem att etablera sig på den internationella utbildningsmarknaden, i synnerhet i Fjärran östern och Centralasien. Verksamheten skulle möjliggöra nätverksbildning med universitet och högskolor under utveckling i olika länder och skulle samtidigt skapa förutsättningar för rekrytering av begåvade unga forskare.

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

I de övriga nordiska länderna är den utbildning som leder till examen i regel avgiftsfri såsom i Finland. Även i Tyskland har den examensinriktade utbildningen varit avgiftsfri. I vissa tyska delstater har man under de senaste åren börjat ta ut terminsavgifter.

Enligt den förordning i Sverige som gäller universitetens och högskolornas uppdragsut-

bildning (Förordning om uppdragsutbildning vid universitet och högskolor 2002:760) avses med uppdragsutbildning utbildning som anordnas mot avgift från annan än en fysisk person för den som uppdragsgivaren utser. Förordningen trädde i kraft vid ingången av 2003.

Kretsen av uppdragsgivare när det gäller uppdragsutbildning är inte begränsad. Uppdragsgivare kan vara svenska staten, en svensk kommunal myndighet, ett svenskt landsting eller en motsvarande offentlig uppdragsgivare från ett annat land inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EU/EES-stat) eller någon annan än en offentlig uppdragsgivare. Uppdragsutbildningen skall knyta an till sådan högskoleutbildning på grundnivå eller avancerad nivå som högskolan har examensrätt för. Högskolorna får själva bestämma storleken på avgiften för uppdragsutbildningen. Avgiften skall täcka kostnaderna för utbildningen.

Även den norska lagstiftningen möjliggör avgiftsbelagd uppdragsutbildning som leder till examen. De avgifter som tas ut för uppdragsutbildningen skall täcka kostnaderna för den. Det är möjligt att delta i uppdragsutbildning oavsett medborgarskap.

Danmark har fr.o.m. 1.8.2006 tagit ut terminsavgifter för studerande från länder som ligger utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Danmarks lagstiftning möjliggör däremot inte ordnandet av uppdragsutbildning som leder till examen.

I Tyskland ansvarar delstaterna för sin högskolelagstiftning. Enligt tillgänglig information möjliggör inte delstaternas lagstiftning avgiftsbelagd uppdragsutbildning som leder till examen.

2 Föreslagna ändringar

I propositionen föreslås att universitetslagen och yrkeshögskolelagen ändras så att det blir möjligt för högskolorna att ordna examensinriktad uppdragsutbildning som riktar sig till utlandet. Till begreppet uppdragsutbildning skall höra att den ordnas för en grupp. Utbildningen kan beställas av en privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, t.ex. ett aktiebolag, en förening eller en

stiftelse eller staten, en kommun eller en samkommun. I syfte att undvika EG-rättsliga tolkningsproblem skall uppdragsutbildning kunna ordnas endast för personer som inte är medborgare i stater som hör till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Den internationella utbildningsmarknaden kan ses som en omfattande och expanderande form av handel med tjänster. Universiteten anser sig ha möjligheter att erbjuda utbildningstjänster i synnerhet i Fjärran östern och i Centralasien. Efter att uppdragsutbildning blev möjlig i Sverige 2003 kunde universiteten där redovisa intäkter på ca 100 miljoner euro. Av denna summa hörde dock endast 2 procent från företag och myndigheter utanför Sverige. De finländska universitetens och yrkeshögskolornas framtida intäkter av uppdragsutbildningen är svåra att uppskatta. De är beroende av hur marknadsföringen utfaller och hur effektiv den internationella nätverksbildningen är. I vilket fall som helst får högskolorna tillgång till en ny inkomstkälla om examensinriktad uppdragsutbildning blir möjlig.

Enligt de föreslagna lagarna kan universiteten och yrkeshögskolorna själva besluta om storleken på den avgift som tas ut för uppdragsutbildning. Avgiften skall åtminstone täcka de kostnader som den föranleder. Uppdragsutbildning som leder till examen belastar då inte de ekonomiska resurser som har reserverats för universitetens och yrkeshögskolornas övriga verksamhet.

Enligt 23 § 1 mom. 6 punkten i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998) anses kostnader för avgiftsbelagd service inte som yrkeshögskolans driftskostnader. De kostnader uppdragsutbildningen förorsakar yrkeshögskolan beaktas således inte när priserna per enhet beräknas och kostnaderna omfattas därmed inte heller av kommunens finansieringsandel.

Studerande som deltar i uppdragsutbildning skall enligt 1 § i lagen om studiestöd (65/1994) inte vara berättigade till studiestöd,

eftersom stöd endast beviljas en i Finland stadigvarande bosatt person som kommer från en stat utanför EES-området och som vistas i landet av någon annan orsak än studier, om han eller hon har beviljats kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd enligt 33 § i utlänningslagen.

Enligt 4 § 2 mom. i lagen om hemkommun (201/1994) skall minst två års studier i Finland beaktas som en faktor som visar att en person har för avsikt att permanent bosätta sig i Finland, varför utlänningar som kommer till Finland för att studera här i minst två år skall kunna få en hemkommun i Finland och därigenom bli delaktiga av kommunal hälso- och övrig service. I detta avseende kan uppdragsutbildningen leda till vissa tilläggskostnader på kommunal nivå.

3.2 Samhälleliga konsekvenser

Undervisningsministeriet kommer att ordna uppföljning av uppdragsutbildningen. Syftet med detta är att säkerställa att ordnandet av uppdragsutbildningen inte inverkar negativt på den utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som universiteten eller yrkeshögskolorna ger. Om uppdragsutbildningen ordnas av bolag som ägs av universitetsfonder, skall separata arbetsavtal ingås med den personal som ger utbildningen. När ett bolag som ägs av en universitetsfond anlitar universitetets anställda som utbildare, skall universitetet när det beviljar bisysslotillstånd kräva att bisysslan inte inverkar negativt på tjänsteutövningen. Även de avgifter som tas ut för examensinriktad uppdragsutbildning skall fastställas så kostnaderna för uppdragsutbildningen inte täcks med medel som är avsedda för att finansiera annan verksamhet vid högskolorna. Universiteten skall också ordna sin uppdragsutbildning i enlighet med 4 § i universitetslagen, dvs. så att hög internationell kvalitet nås inom utbildning och undervisning med iakttagande av etiska principer och god vetenskaplig sed. Yrkeshögskolorna skall på motsvarande sätt i fråga om uppdragsutbildningen iakttä 9 § i yrkeshögskolelagen, enligt vilken det hör till en yrkeshögskolas uppgifter att ansvara för kvaliteten på den utbildning som yrkeshögskolan ordnar. Till detta hör också att universiteten och yr-

keshögskolorna bör försöka försäkra sig om att studerande som deltar i uppdragsutbildningen har högskolebehörighet, på samma sätt som i normal examensundervisning. Möjligheten att ordna uppdragsutbildning bidrar för sin del till internationaliseringsutvecklingen i universiteten och yrkeshögskolorna.

Förslaget äventyrar inte finländska studerandes rätt till avgiftsfri högskoleexamen, eftersom den examensinriktade uppdragsutbildningen endast skall gälla medborgare i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Förslaget inverkar inte heller på möjligheterna för studerande som kommer från stater utanför EES-området att såsom nu söka inträde som examensstuderande vid finländska universitet och yrkeshögskolor. I enlighet med riktlinjerna i regeringsprogrammet är syftet att under regeringsperioden starta ett försök där universiteten och yrkeshögskolorna inom enskilda magisterprogram kan ansöka om tillstånd att ta ut avgift av studerande som kommer från en stat utanför EES-området.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

De utredningsmän som hade utsetts att utreda en revidering av universitetens ekonomiska och administrativa ställning föreslog i sin mellanrapport (Revidering av universitetens ekonomiska och administrativa ställning, mellanrapport, undervisningsministeriets arbetsgruppspromemorior och utredningar 2006:14) att universiteten skall ges möjlighet att sälja examensinriktad uppdragsutbildning. I syfte att undvika EG-rättsliga tolkningsproblem som kan handla om att de som deltar i denna typ av studier och andra som deltar i examensundervisning skall behandlas jämlikt, bör denna möjlighet enligt utredningsmännens åsikt åtminstone i initialskedet endast gälla undervisning som riktar sig till studerande från stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Utbildningen skall däremot förutom av en stat utanför EES kunna köpas också av någon annan beställare stationerad var som helst, såsom en

medlemsstat i EU, en internationell organisation, ett universitet, ett företag eller en stiftelse. Uppdragsutbildning skall också kunna exporteras inom ramen för utvecklingssamarbete eller något annat samarbetsprogram. Även ett företag med hemort i EU skall kunna köpa utbildning åt sin personal, som befinner sig utanför EU.

Enligt utredningsmännens förslag skall uppdragsutbildning kunna ordnas såväl i Finland som utanför Finland. Det skall också vara möjligt för universiteten att sälja dessa utbildningstjänster tillsammans.

Enligt utredningsmännen är det inte ändamålsenligt att uppdragsutbildningen också åtföljs av medlemskap i studentkåren och de studiesociala förmåner som hänför sig till det. Enligt utredningsmännens förslag skall studerande som deltar i uppdragsutbildning inte automatiskt höra till studentkårerna, men en studentkår kan på ansökan anta också sådana studerande som medlemmar.

Enligt regeringsprogrammet skall det bli möjligt med uppdragsutbildning som riktar sig till utlandet.

Propositionen har beretts vid undervisningsministeriet utgående från utredningsmännens mellanrapport.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utåtående om propositionsutkastet har begärts av inrikesministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet, arbetsmini-

steriet, utrikesministeriet, universiteten, yrkeshögskolorna, Finlands universitetsrektors råd, Rådet för yrkeshögskolornas rektorer Arene rf, utlänningsverket, Centret för internationellt personutbyte CIMO, Statens revisionsverk, Tekes – utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, Finlands Akademi, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund, Finlands näringsliv rf, Finlands studentkårers förbund (FSF) rf, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf, Förbundet för studentföreningar vid yrkeshögskolorna i Finland rf, Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU rf, Löntagarorganisationen Pardia rf, Professoriliitto – Professorsförbundet ry samt Tieteentekijöiden liitto – Forskarförbundet ry.

Överlag har de parter som propositionskastet har varit på remiss hos förhållit sig positivt till propositionen och ansett att uppdragsutbildning är ett sätt att stärka högskolornas internationalisering, att utveckla utbildningen och forskningen samt att höja utbildningens och forskningens kvalitet. Förbundet för studentföreningar vid yrkeshögskolorna i Finland r.f. motsätter sig däremot att utbildning som leder till examen, inklusive uppdragsutbildning, kommersialiseras. Remissvaren har i mån av möjlighet beaktats i propositionens fortsatta beredning.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Universitetslagen

8 a §. Uppdragsutbildning. En definition av uppdragsutbildning finns i paragrafens 1 mom. Till begreppet uppdragsutbildning skall höra att utbildningen ordnas för en grupp. Undervisning som leder till en högskoleexamen skall således inte kunna beställas för en enskild studerande. Det är dock inte ändamålsenligt att särskilt begränsa gruppens storlek, eftersom utbildning i vissa situationer behövs och kan beställas bara för en liten specialgrupp.

Utbildningen kan beställas av finska staten, en medlemsstat i EU eller EES, en stat utanför EES, en internationell organisation, ett offentligt samfund, en stiftelse eller en privat sammanslutning i Finland eller utomlands. Beställare och finansör kan i ett typfall vara en utomeuropeisk stat som önskar utbilda en grupp av sina medborgare vid ett finländskt universitet för en viss examen. Det skall också vara möjligt att ordna uppdragsutbildning i samband med utvecklingsbistånd eller något annat internationellt ekonomiskt bistånd så att finska staten, någon annan stat eller en internationell organisation står som beställare. Också ett privat företag, med hemort var som helst, skall kunna beställa utbildning åt sin personal som befinner sig utanför EU.

Undervisning i form av uppdragsutbildning skall kunna ordnas såväl i Finland som utanför landet. Virtuella studier skall också kunna ingå i utbildningen.

Uppdragsutbildning skall också kunna ordnas genom samarbete mellan universiteten. Universiteten bör då de startar uppdragsutbildning noga överväga behovet av samarbete både vid organiseringen och vid marknadsföringen av utbildningen.

I paragrafens 2 mom. definieras villkoren för att kunna delta i uppdragsutbildning och de deltagandes ställning. Ett universitet skall som uppdragsutbildning kunna ordna undervisning som leder till högskoleexamen (grund- eller påbyggnadsexamen) för andra än

1) medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EU-länder samt Island, Liechtenstein och Norge),

2) personer som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning jämställs med unionsmedborgare samt

3) personer som enligt ett avtal mellan EU och en annan stat jämställs med unionsmedborgare (Schweiz).

Avsikten är inte att man via uppdragsutbildning skall kunna avlägga en universitetsexamen där kraven är lägre än i normal examensundervisning. Det skall därför föreskrivas att bestämmelsen om högskolebehörighet i 18 a § i universitetslagen skall tillämpas på dem som deltar i uppdragsutbildning. Bestämmelserna om disciplin skall också gälla studerande som deltar i uppdragsutbildning. Dessa studerande skall också på normalt sätt ha rätt att söka ändring i universitetets beslut, t.ex. om bedömningen av studierna eller disciplin.

Med stöd av 39 § i utlänningslagen (301/2004) förutsätts för att uppehållstillstånd skall beviljas att utlänningens försörjning är tryggad och att den sökande för myndigheten företer en utredning om hur hans eller hennes försörjning tryggas i Finland. En förutsättning för att uppehållstillstånd för studier skall beviljas är enligt 46 § i utlänningslagen dessutom att utlänningen har en försäkring som beviljats av ett tillförlitligt och solitt bolag eller en tillförlitlig och solid inrättning. Utbildningens beställare skall i praktiken svara för den studerandes levnads-kostnader i Finland.

Studerande som deltar i uppdragsutbildning skall med stöd av 1 § i lagen om studiestöd (65/1994) inte ha rätt till studiestöd, eftersom stöd endast beviljas en i Finland stadigvarande bosatt person som kommer från en stat utanför EES-området och som vistas i landet av någon annan orsak än studier, om han eller hon har beviljats kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd enligt 33 § i utlänningslagen.

Trots de rättigheter för de studerande om vilka föreskrivs i paragrafens 2 mom. gäller det att beakta att förhållandet mellan univer-

sitetet och beställaren är ett privaträttsligt avtalsförhållande.

Den undervisning som ges som uppdragsutbildning skall enligt paragrafens 3 mom. anknyta till sådan utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som universitetet har examensrätt för. I den föreslagna bestämmelsen konstateras särskilt att den uppdragsutbildning universitetet ordnar inte får inverka negativt på universitetets utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen.

Universitetet har möjlighet att ordna uppdragsutbildning antingen som avgiftsbelagd serviceverksamhet som nettobudgeteras och prissätts på företagsekonomiska grunder eller via bolag som grundats av en sådan universitetsfond som avses i 39 § i universitetslagen, varvid uppdragsutbildningen är affärsverksamhet som utökar universitetets egendom. Oberoende av det sätt på vilket uppdragsutbildningen har ordnats är det universitetet som utfärdar examen.

Universiteten skall själva kunna fastställa storleken på den avgift som tas ut för uppdragsutbildningen, men avgiften skall åtminstone täcka kostnaderna.

40 §. Studentkåren och nationerna. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall studerande som deltar i uppdragsutbildning i princip inte höra till studentkåren, men studentkåren kan på ansökan anta också dem som medlemmar.

1.2 Yrkeshögskolelagen

26 a §. Uppdragsutbildning. Definitionen i paragrafens 1 mom. motsvarar den ordalydelse som föreslås i universitetslagen. Även de villkor som ställs på uppdragsutbildningen i 2 och 3 mom. och motiveringarna till dem överensstämmer med ändringsförslaget gällande universitetslagen. Enligt 2 mom. tillämpas i fråga om studerande som deltar i uppdragsutbildning 20 §, 20 § 4 mom., 27 och 28 § samt 42 § i yrkeshögskolelagen. Tillämpliga är således bestämmelserna om behörighet för yrkeshögskolestudier, rättelse i antagningsbeslut, rättelse av bedömning av studieprestationer, disciplinärt förfarande och ändringsökande. Uppdragsutbildningen är avgiftsbelagd service vid yrkeshögskolan och

studerande som deltar i den räknas inte in i antalet nybörjarplatser för yrkeshögskolorna.

I tillståndet för en yrkeshögskola anges yrkeshögskolans utbildningsuppgift. I utbildningsuppgiften som har fastställts för yrkeshögskolorna anges yrkeshögskolans undervisningsspråk och verksamhetsort och den omfattar inte uppdragsutbildning som prissätts på affärsmässiga grunder. Den undervisning som ges i samband med uppdragsutbildning skall enligt 3. mom. i förslaget dock ansluta sig till det utbildningsområde och det utbildningsprogram som har fastställts för yrkeshögskolan och som anges i yrkeshögskolans tillstånd.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 6 § 2 mom. i grundlagen får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas t.ex. på grund av nationalitet. Enligt bestämmelsen är det förbjudet att gynna någon eller att privilegiera någon grupp, om detta samtidigt innebär att någon annan blir diskriminerad. På basis av de föreslagna bestämmelserna skall endast personer som inte är medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kunna delta i avgiftsbelagd uppdragsutbildning som leder till examen. En sådan på nationalitet baserad särbehandling kan inte anses stå i strid med bestämmelsen om likabehandling i grundlagen, eftersom alla personer oavsett nationalitet har tillförsäkrats möjlighet att delta i avgiftsfri examensinriktad utbildning. I 16 § 2 mom. i grundlagen säkerställs lika möjligheter för var och en att oavsett medellöshet enligt sin förmåga och sina särskilda behov få även annan än grundläggande utbildning samt utveckla sig själv. Även om bestämmelsen inte hindrar att utbildningsavgifter tas ut, kan möjligheten till en avgiftsbelagd studieväg för alla ses som ett förfarande som kan äventyra jämlika utbildningsmöjligheter särskilt för finländare. Om uppdragsutbildning ordnas på föreslaget sätt blir det möjligt att ut-

veckla innehållet i examensutbildningen på ett mångsidigt sätt samtidigt som det ger hela examenssystemet ett mervärde. Uppdragsutbildningen främjar universitetens och yrkeshögskolornas internationalisering och förbättrar deras synlighet ute i världen. Genom uppdragsutbildningen förbättras också möjligheterna för medborgare i utvecklingsländer att avlägga högskoleexamen och den vägen bidra till uppbyggnaden av sina samhällen.

Enligt 13 § 2 mom. i grundlagen har var och en föreningsfrihet. Föreningsfriheten innefattar bl.a. rätt att höra till eller inte höra till föreningar. I sin tolkning av bestämmelserna om föreningsfrihet i grundlagen (GruU 1/1998 rd) har grundlagsutskottet utgått från att den allmänna principen för medlemskap i en förening är den att medlemskapet inte kan vara automatiskt, en direkt följd av bestämmelserna i lagen. Utgångspunkten för föreningsfriheten måste vara en frivillig anslutning till en förening grundad på en uttrycklig viljeyttring. Enligt utskottets åsikter får avvikelser från detta göras bara om det finns särskilda ur föreningsfrihetens synpunkt godtagbara skäl för det, som att föreningen genom lag bildas för en offentlig uppgift. Enligt 40 § i gällande universitetslag hör alla studerande vid ett universitet som har antagits för att studera för lägre eller högre högskoleexamen till studentkåren. I sin bedömning av obligatoriskt medlemskap i studentkåren vid ett universitet (GruU 3/1997 rd) ansåg utskottet att man i situationer som denna främst

bör försöka finna lösningsmodeller som grundlagens lydelse är klart tillämplig på, alltså lösningar som inte bygger på tvångsmedlemskap. Utskottet hänvisade till förarbetena till bestämmelsen om föreningsfrihet i grundlagen och menade att tvångsmedlemskap i studentkåren i och för sig var godtagbart från grundlagssynpunkt, i synnerhet som studentkåren av hävd måste betraktas som en del av ett universitet med självstyrelse och dessutom spelar en framträdande roll i universitetets förvaltning. Utskottet ställde dock som villkor för vanlig lagstiftningsordning att studentkårens offentliga uppgifter nämns i lagförslaget. Utskottet har senare påpekat att universitetslagen i sin nuvarande form inte harmonierar med grundlagsutskottets ståndpunkter i ovan nämnda utlåtande (GruU 74/2002 rd). I den nu föreslagna lagen ändras bestämmelsen om studentkåren endast så att studerande som deltar i examensinriktad uppdragsutbildning lämnas utanför obligatoriskt medlemskap. Avsikten är att bestämmelsen om studentkåren skall revideras helt i samband med totalreformen av universitetslagen. I det sammanhanget skall också grundlagsutskottets ståndpunkter beaktas. På basis av det ovan sagda torde lagförslaget kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom frågan dock kan ge rum för tolkning bör riksdagens grundlagsutskotts utlåtande om lagstiftningsordningen begäras.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av universitetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen av den 27 juni 1997 (645/1997) 40 § 1 mom. samt
fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

8 a §

Uppdragsutbildning

Ett universitet kan utan hinder av 8 § ordna undervisning som leder till högskoleexamen för en grupp av studerande så att utbildningen beställs och finansieras av finska staten, en utländsk stat, en internationell organisation, ett finskt eller utländskt offentligt samfund eller en finsk eller utländsk stiftelse eller privat sammanslutning (*uppdragsutbildning*).

Uppdragsutbildning kan inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart jämställs med medborgare i Europeiska unionen. På studerande som deltar i uppdragsutbildning tillämpas 18 a §, 19 § samt 33—36 § i denna lag.

Den undervisning som ges som uppdragsutbildning skall anknyta till sådan utbildning

för grund- eller påbyggnadsexamen som universitetet har examensrätt för. Uppdragsutbildning får inte ordnas så att den inverkar negativt på den utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som universitetet ger. Universitetet skall för ordnandet av uppdragsutbildningen ta ut en avgift som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen.

40 §

Studentkåren och nationerna

Alla studerande vid ett universitet som har antagits för att studera för lägre eller högre högskoleexamen, med undantag av studerande som deltar i uppdragsutbildning, hör till studentkåren. Studentkåren kan också godkänna andra studerande vid universitetet som medlemmar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av yrkeshögskolelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till yrkeshögskolelagen av den 9 maj 2003 (351/2003) en ny 26 a § som följer:

26 a §

Uppdragsutbildning

En yrkeshögskola kan utan hinder av 26 § 1 mom. ordna undervisning som leder till högskoleexamen för en grupp av studerande så att utbildningen beställs och finansieras av finska staten, en utländsk stat, en internationell organisation, ett finskt eller utländskt offentligt samfund, eller en finsk eller utländsk stiftelse eller privat sammanslutning (*uppdragsutbildning*).

Uppdragsutbildning kan inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har in-

gått med en annan avtalspart jämställs med medborgare i Europeiska unionen. På studerande som deltar i uppdragsutbildning tillämpas 20 §, 22 § 4 mom., 27 och 28 § samt 42 § i denna lag.

Den undervisning som ges som uppdragsutbildning skall anknyta till det utbildningsområde som finns angivet i tillståndet för yrkeshögskolan och till det utbildningsprogram som fastställts för yrkeshögskolan. Uppdragsutbildningen får inte inverka negativt på den utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som yrkeshögskolan ger. Yrkeshögskolan skall för ordnandet av uppdragsutbildningen ta ut en avgift som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 5 oktober 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

1.

Lag**om ändring av universitetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen av den 27 juni 1997 (645/1997) 40 § 1 mom. samt
fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §**Uppdragsutbildning**

Ett universitet kan utan hinder av 8 § ordna undervisning som leder till högskoleexamen för en grupp av studerande så att utbildningen beställs och finansieras av finska staten, en utländsk stat, en internationell organisation, ett finskt eller utländskt offentligt samfund eller en finsk eller utländsk stiftelse eller privat sammanslutning (uppdragsutbildning).

Uppdragsutbildning kan inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart jämställs med medborgare i Europeiska unionen. På studerande som deltar i uppdragsutbildning tillämpas 18 a §, 19 § samt 33—36 § i denna lag.

Den undervisning som ges som uppdragsutbildning skall anknyta till sådan utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som universitetet har examensrätt för. Uppdragsutbildning får inte ordnas så att den inverkar negativt på den utbildning för grund- eller påbyggnadsexamen som universitetet ger. Universitetet skall för ordnandet av uppdragsutbildningen ta ut en avgift som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen.

40 §

Studentkåren och nationerna

Alla studerande vid ett universitet som har antagits för att studera för lägre eller högre högskoleexamen hör till studentkåren. Studentkåren kan också godkänna andra studerande vid universitetet som medlemmar.

40 §

Studentkåren och nationerna

Alla studerande vid ett universitet som har antagits för att studera för lägre eller högre högskoleexamen, *med undantag av studerande som deltar i uppdragsutbildning*, hör till studentkåren. Studentkåren kan också godkänna andra studerande vid universitetet som medlemmar.

Denna lag träder i kraft den 20 .
